

راهبردهای

توسعه روستایی

در کشورهای منتخب

قسمت اول :

هند ، چین ، ایالات متحده ، اتریش ، ترکیه

راهنمای توسعه روستایی در هند

توسعه روستایی یکپارچه، از سال ۱۹۷۵ در هند مورد توجه و تأکید قرار گرفت و طرح‌های عمده‌ای در این راستا به مرحله اجرا گذاشته شد. هدف از اجرای این طرح‌ها، تقویت زیرساخت‌های عمده اقتصادی - اجتماعی در نواحی روستایی و کاهش فقر و محرومیت در این کشور بود. این برنامه‌ها اهداف بلندمدت زیر را دنبال می‌کردند:

۱. افزایش تولید و بهره‌وری در بخش کشاورزی و بخش‌های وابسته به آن

۲. افزایش سطح درآمد روستاییان

۳. ارتقای سطح مهارت‌ها و توانمندی‌های روستائیان

۴. تخصیص اعتبار لازم برای اجرای برنامه‌های عمرانی و توسعه روستایی

۵. ایجاد فرصت‌های شغلی جدید

۶. تأمین حداقل نیازهای معیشتی روستاییان

۷. بهره‌برداری بهینه از منابع محلی

برنامه توسعه روستایی یکپارچه، برنامه توسعه نواحی در معرض خشکسالی و برنامه توسعه نواحی بیابانی، سه طرح عمده‌ای بودند که در این راستا به اجرا درآمده و دستاوردهای چشمگیری برای این کشور به ارمغان آوردند.

راهبردهای توسعه روستایی در آمریکا

آمریکا همچنان از نظر سطح فعالیت های کارآفرینی در جهان پیشتاز است. این کشور در میان ۳۷ کشوری که در پروژه دیدبانی جهانی کارآفرینی در سال ۲۰۰۲ بررسی شده اند، رتبه یازدهم را از نظر سطح فعالیت کارآفرینی به خود اختصاص داده است. در سال ۲۰۰۲ نسبت به سال ۱۹۹۸ سطح فعالیت کارآفرینی در آمریکا ۵۰ درصد افزایش داشته است. دست اندرکاران توسعه اقتصادی در رویارویی با چالش های موجود در روستاهای این کشور، چند سیاست عمده را برگزیده اند:

۱. توجه به بخش های غیرکشاورزی
۲. تأکید بر جذب و توسعه فناوری های جدید
۳. آموزش و تربیت نیروی انسانی ماهر و کارآمد
۴. حفظ و توسعه کسب و کارهای موجود
۵. ایجاد کسب و کارهای جدید

راهبردهای توسعه روستایی در چین

چین کشوری پهناور با وسعت ۹/۴ میلیون کیلومتر مربع و جمعیتی بالغ بر یک میلیارد نفر است. ۸۰ درصد جمعیت چین را روستانشینان تشکیل می‌دهند که عمدتاً به شغل کشاورزی مشغول اند. چین باید حدود ۲۰ درصد جمعیت جهان را تغذیه کند، و این در حالی است که تنها ۷ درصد اراضی قابل کشت دنیا را در اختیار دارد. اقتصاد چین تا حد زیادی متکی بر اقتصاد روستایی و در نتیجه بخش کشاورزی است. انقلاب کشاورزی چین در طی ۳۰ سال سیطره خود بر کشور، صدمات جبران‌ناپذیری را بر اقتصاد چین وارد کرد و سیاست‌های نادرست دولتمردان در آن دوران رکود شدید اقتصادی و فقر روستاییان را به همراه آورد.

سال‌های ۱۹۷۸ و ۱۹۷۹ رامی‌توان نقطه عطفی در تاریخ چین به حساب آورد. در این سال‌ها پس از گذشت ۳۰ سال از انقلاب کشاورزی، مقامات کشور متوجه سیاست‌های اشتباه خود در توسعه سیاسی و اقتصادی چین شدند و اقدامات اصلاحی جدیدی را جهت رفع مشکلات و چالش‌ها به اجرا درآوردند. طرح‌ها و برنامه‌های عمده چین در توسعه روستایی عبارت بودند از:

۱. تبدیل «مزارع اشتراکی» به «مزارع خانوادگی»
۲. افزایش اندازه زمین‌های زراعی
۳. بهره‌برداری بهینه از منابع کشاورزی
۴. ایجاد توازن در عرضه و تقاضای غلات
۵. کاهش شکاف میان درآمد روستاییان و شهرنشینان
۶. به‌کارگیری فناوری‌های جدید تولید
۷. اجرای طرح تجدید ساختار استراتژیک کشاورزی

راهنمای توسعه روستایی در اتریش

سیاست توسعه روستایی در اتریش تحت مسئولیت وزارت فدرال کشاورزی، جنگلداری، محیط زیست و مدیریت آب است. این سیاست در طرح استراتژی ملی اتریش برای توسعه روستایی و برنامه توسعه روستایی واحد که کل کشور را پوشش می دهد تعریف شده است. هدف این سیاست ارائه جنگلداری و کشاورزی رقابتی، چندمنظوره و پایدار در مناطق روستایی در حال رشد است.

۱. خلاصه اهداف سیاست های توسعه روستایی:

۲. بهبود رقابت پذیری کشاورزی و جنگلداری (این اقدامات اساساً در جهت کاهش هزینه ها و بازسازی و نوسازی بخش کشاورزی است؛

۳. استفاده پایدار از منابع طبیعی و حفظ چشم اندازهای فرهنگی. کشاورزی، با توجه به سهم قابل توجهی که در کشاورزی ارگانیک، و جنگلداری دارد نقش برجسته ای در مدیریت مؤثر منابع طبیعی ایفا می کند؛

۴. حفظ و توسعه مناطق روستایی پرجاذبه و مهم از طریق بهبود شرایط اقتصادی و رفاه جوامع روستایی.

راهنمای توسعه روستایی در ترکیه

مناطق روستایی ترکیه زیرساخت‌هایی کم توسعه یافته (سیستم‌های آب و فاضلاب) دارند. تعداد خانوارهای روستایی که به کشاورزی اشتغال دارند: % ۶۶.۴ است، درآمد بیشتر مزارع از محصولات کشاورزی است، درآمد کم و فقدان منابع درآمدی جایگزین مشاهده می‌شود، مهاجرت از روستاها قابل توجه است، میراث فرهنگی و طبیعی غنی، بخش صنایع دستی ارزشمند، پتانسیل عالی برای گردشگری روستایی، نقش چندمنظوره نواحی روستایی وجود دارد.

استراتژی منتخب در ارتباط با این ویژگی‌ها:

۱. طرح ایپارد (IPARD) در راستای سند برنامه ریزی شناساگر چندساله (MIPD) ۲۰۰۷-

۲۰۰۹ و همچنین بسته بزرگ و اسناد راهبردی دیگر درباره روند پیش از الحاق ترکیه به

اتحادیه اروپا قرار دارد. اهداف سیاسی مهم آن از این قرارند:

۲. کمک به نوسازی بخش کشاورزی (و همینطور روند آن) از طریق سرمایه‌گذاری‌های هدف

همزمان با افزایش پیشرفت امنیت غذایی، دامپزشکی، زیست‌محیطی مربوط به اتحادیه

اروپا یا دیگر استانداردها آنگونه که در بسته بزرگ مشخص شده است،

۳. کمک به توسعه پایدار مناطق روستایی.

یکی از محورهای اصلی در اهداف کلی برنامه ایپارد در کشور ترکیه «توسعه اقتصاد روستایی» است. اولویت های اصلی در این رابطه کمک به توسعه اقتصاد روستایی است که بر حسب فعالیت های درون مزرعی و برون مزرعی تنوع دارد تا از شکل گیری شرکت های سرمایه گذاری خرد به منظور ایجاد مشاغل جدید و همچنین حفظ مشاغل موجود در مناطق روستایی حمایت کند.

تحت این محور این اقدامات باید انجام گیرد:

۱. تنوع بخشی و توسعه فعالیت های اقتصادی روستایی؛
۲. که در این رابطه از فعالیت های زیر حمایت می شود:
۳. تنوع بخشی و توسعه فعالیت های درون مزرعی (زنبورداری و تولید عسل، پرورش گیاهان دارویی و معطر و زینتی)
۴. توسعه شرکت های سرمایه گذاری خرد و محصولات محلی
۵. گردشگری روستایی
۶. آبی پرووری